

vide, at der i store Kredse af Befolkningen er overordentlig stor Forundring over, at man ikke paa en eller anden Maade kan skaffe sig af med den Belastning, som for Tiden hviler paa Statsbanerne gennem disse dyre Kul — naturligvis kan man ikke undgaa Tab, men ved at erklære Tabet med det samme fremtidig arbejde paa en mere rationel Basis.

Ja, de dyre Kul er jo det ene af de ømme Punkter paa den foreliggende Finanslov. Det andet Spørgsmaal er Kornloven, og jeg saa da ogsaa, at den højtærede Landbrugsminister var nødt til at træde frem og fortælle, at det i og for sig var en udmærket Kornlov, vi havde, i alt Fald var det ikke nær saa slemt, som Præsten prædikede. Det skal jeg heller ikke komme synderlig ind paa, men jeg vil dog gerne anholde nogle af de Udtalelser, den højtærede Landbrugsminister kom med, for jeg synes dog, at en Minister i nogen Grad skulde veje de Ord, han udtaler om Priser og deres Betydning for Befolkningen.

Den højtærede Landbrugsminister sagde, at det var ganske ligegyldigt for Befolkningen, om Brødet kostede 10 eller 20 Øre mere. Det er mig noget uforstaaeligt, at den højtærede Landbrugsminister, der dog maa have en vis Forstaaelse af, hvad Priser betyder, eller i alt Fald burde have en vis Forstaaelse deraf, her i Landstinget kan sige, at det er ganske ligegyldigt, om Brødet koster 10 Ø. eller 20 Ø. mere. Nu til 1. April skal Brødet jo stige 30 Øre. Jeg tør maaske spørge den højtærede Landbrugsminister: Er det ogsaa ligegyldigt for Befolkningen, at vi faar denne Frisstigning paa 30 Ø., saa at fattige Mennesker, for hvem Rugbrødet spiller en saa overordentlig stor Rolle i deres almindelige Forbrug, skal betale det saa meget dyrere? Det er muligt, at det er ligegyldigt for den højtærede Landbrugsminister og for en stor Del af den danske Befolkning, men jeg kan forsikre den højtærede Landbrugsminister, at der er mangfoldige Kredse af den danske Befolkning, for hvem det ikke er ligegyldigt, om Brødet koster 10 Ø. eller 20 Ø. mere. Det skulde man ikke glemme, navnlig ikke i Tider som disse, hvor mangfoldige af de danske Arbejdere er kastet ud i Arbejdsløshed og fuldstændig har mistet deres Erhvervsbasis. Man skulde betænke, hvad det betyder, og det havde været mere klar-synet, tror jeg, om den højtærede Landbrugsminister var traadt op og havde sagt: Vi har tidligere vedtaget, at Brødet skulde

fordyres til 1. April, men under de nuværende Forhold vil jeg bestræbe mig for, at denne Fordyrelse ikke kommer. Det havde været bedre, tror jeg, det havde været Udryk for et sundere Syn paa hele Landets og Statens Økonomi, om han havde sagt saaledes, end at søge at slippe udenom det ved at sige: Ja, hvad Rolle spiller det, om Brødet bliver 10 Ø. eller 20 Ø. dyrere? Jeg skal ikke forsøge at anstille Sammenligninger, men der kunde maaske anstilles saadanne med Udtalelser, som den højtærede Landbrugsminister fremkom med, den Gang Kornloven var til Behandling, Udtalelser, som ofte var meget absolutte, uden at det senere har vist sig, de har holdt Stik. Jeg beklager, at Landbrugsministeren har ment at kunne finde et Forsvar for Kornlovens Økonomi blot i en Henvisning til, at Befolkningen kan jo bare betale noget mere for Brødet, saa gaar det af sig selv.

Piper: Jeg maa bede det ærede Medlem, der sidst talte, ikke at tage mig til Indtægt eller antage, at han i mig har en Forbundsfølelse, hvis det for ham gælder om at stille Ændringsforslag, der skulde bevirke en Afskrivning af de 25 Mill. Kr. paa Kullene. Det ærede Medlem havde ingen Grund til at tage mig til Indtægt, hvis det ærede Medlem havde hørt, hvad jeg sagde. Jeg henstillede til den højtærede Trafikminister, at man søgte at realisere en Del af Kullene, ikke, som Trafikministeren maaske mente, at sælge dem saa nær ud, at man ikke laa med forsvarelige Beholdninger, men at sælge et passende Kvantum deraf, saaledes at man befriede sig for det Tab, som opstaar ved, at Kullene ligger og taber i Kvalitet ved Afgasning. Jeg henstillede, at man solgte disse Kul til Dagens Pris til Statsinstitutioner. Statsinstitutionerne kan jo ikke købe billigere end Dagsprisen, de vilde altsaa ikke komme til at give mere for disse Kul. Og naar Statsbanerne ikke solgte flere af dem, end at den noget rigelige Beholdning, de ligger med, blev bragt ned til en passende Højde, vilde det være en fuldt forsvarlig og for Statskassen fordelagtig Transaktion.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa at tale om de Bemærkninger, jeg havde gjort om direkte og indirekte Beskatning, men ogsaa her kom det ærede Medlem udenfor det, jeg havde sagt, og derfor blev hans Slutninger fejlagtige. Det, jeg udtalte, var, at Befolkningen ikke kunde vedblive at bære den store direkte Beskat-